

Mál nr. 115/2006

M

og

Vátryggingarfélagið V h.f. vegna slysátryggingar ökumanns

Ágreiningur um hvort krafa vegna umferðarslyss hafi verið fyrnt slysdagur þ. 13.7.1999.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 15.6.2006.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 882/05
3. Bréf lögmanns M dags. 12.6. 2006 ásamt fylgiskjöllum 1-14
4. Bréf V dags. 28. júní 2006.

Málsatvik.

M varð fyrir líkamstjóni í tveimur umferðarslysum þ.20. júní og 13. júlí 1999 en hún var ökumaður í báðum tilvikum. Í málinu er krafist viðurkenningar á bótakröfu M á hendur V vegna þess tjóns sem hún varð fyrir. Af hálfu lögmanns M er málsatvikum lýst með þeim hætti að M hafi haustið 1999 hafið nám við Listaháskólann í Reykjavík og hafi framvinda námsins verið með eðlilegum hætti en hafi haft óþægindi annað slagið þegar hún þurfti að standa lengi við málun en þessi óþægindi hafi ekki verið þess eðlis að kæmi niður á námi hennar eða lífi að öðru leyti. Eftir útskrift úr skólanum vorið 2002 fór M að vinna lagerstörf og var þá nokkuð frá vinnu vegna þess líkamlega erðis sem starfinu fylgdi. M ól barn í maí 2003 og fékk grindargliðnun en eftir fæðingarorlof hóf hún störf að nýju en þurfti að hætta vegna álags og hóf skömmu síðar starf á leikskóla. M leitaði til lögmanns í maí 2005 vegna afleiðingar ofangreindra slysa og var aflað matsgerðar sem lá fyrir í ágúst 2005. Í læknisvottorði Guðjóns Baldurssonar dags. 16.4.2005 segir að eftir síðara slysið þ. 13.7.1999 hafi M leitað til slysa- og bráðadeildar og var hún greind með hálstognun og fékk almennar útskýringar læknis og bækling um hálshnykk og lyfseðil á bólgueyðandi lyf og M bent á að hún megi reikna með að verða óvinnufær næstu dag en henni uppálagt að halda sínu striki í einkalífi og starfi. Í matsgerð lækna Atla Þórs Ólasonar og Guðmundar Björnssonar segir að engin varanleg mein hafi verið eftir fyrra slysið en hafi hlotið varanlega miska sem metin er 8% og varanlega örorku sem metin er 8% og tekið fram að M hafi ekki getað sinnt erfiðari störfum á lager

Lögmaður M heldur því fram að ekkert liggi fyrir hvenær hafi verið tímabært að meta varanlegar afleiðingar slyssins. Lögmaður M tekur fram að afleiðingar slyssins hafi verið lengi að koma fram og ekki orðið ljósar fyrr en hún kom á almennan vinnumarkað 2002 þegar hún fór að vinna við lagerstörf og hafi M að mati lögmannsins ekki haft raunverulega vitneskju um kröfu sína vegna slysanna fyrr en örorkumat lá fyrir í málinu. Þá vísar lögmaðurinn í dóm Hæstaréttar nr. 276/2003.

Af hálfu V er því haldið fram að bótakröfur vegna slysa M séu fyrndar og hafi þær fyrnst áramótin 2004/2005 með vísan til 99 gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Af hálfu V er tekið fram að M hafi leitað til slysadeildar strax eftir bæði slysin en ekki leitað til læknis að nýju fyrr en á árinu 2004 og í mars 2005 hafi V borist umboð lögmanns M og skaðabótakrafa hafi borist þ.12.9.2005. V vísar síðan í úrskurð Tjónanefndar vátryggingafélaganna og dóm Hæstaréttar nr. 392/2004.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu varðar hvort krafa M sé fyrnd eða ekki. Krafa M er byggð á 13. kafla umferðarlaga en samkvæmt 99. gr umferðarlaga nr. 50/1987 fyrnast allar bótakröfur samkvæmt þessum kafla laganna á fjórum árum frá lok þess almanaksárs sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess kost að leita fullnustu hennar. Af hálfu M er því haldið fram að hún hafi ekki haft raunverulega vitneskju um kröfur sínar fyrir en örorkumat lá fyrir og afleiðingar slysanna hafi ekki orðið ljósar fyrir en M kom á vinnumarkað árið 2002. Af hálfu V er því haldið fram að kröfur M vegna slysanna hafi fyrnst um áramótin 2004/2005.

Af gögnum málsins verður ekki séð að M hafi haft vitneskju um hugsanlega kröfu sína fyrir en töluvert eftir að tjónsatburður átti sér stað. Samkvæmt læknisvottorði Guðjóns Baldurssonar sem vísað er til hér að framan vegna slyssins þ.13.7.1999 fékk M einungis almennar leiðbeiningar og miðað við þær ábendingar og leiðbeiningar læknis verður ekki séð að M hafi á þeim tíma mátt gera sér grein fyrir eða haft vitneskju um kröfu sína. Ekki liggur annað fyrir í málinu en að M hafi ekki haft veruleg óþægindi vegna síðara slyssins fyrir en á árinu 2002 og hafi fyrst þá getað áttað sig á eða fengið vitneskju um kröfu sína. Þegar til þessa er litið er krafa M ekki fyrnd þegar hugsanleg krafa er kynnt V eða skaðabótakrafa er gerð á hendur V með bréfi lögmanns M þ. 12.9.2005.

Niðurstaða.

M á rétt á skaðabótum úr hendi V krafa hennar er ekki fyrnd.

Reykjavík 1.8.2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.